

Motion till riksdagen 2010/11:U230

av **Maria Lundqvist-Brömster (FP)**

Hbt-frågor i EU

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om fri rörlighet för alla EU-medborgare oavsett sexuell läggning.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om homosexuellas, bisexuellas och transpersoners rättigheter i EU:s kandidatländer och ansökarländer.

Motivering

Även om den juridiska särbehandlingen och det sociala förtrycket är utbrett i många av EU:s nya medlemsländer har EU-samarbetet redan medfört en dramatisk förbättring av situationen för homosexuella, bisexuella och transpersoner i EU:s nya och blivande medlemsstater. Redan i de s.k. Köpenhamnskriterierna från 1993 slog EU:s medlemsländer fast att nya medlemsstater inte bara måste klara den ekonomiska anpassningen till unionen utan också leva upp till mycket höga krav på respekt för mänskliga rättigheter. EU har också understrukt att de mänskliga rättigheterna gäller lika oavsett människors sexuella läggning. Detta ledde till att samtliga länder som knackat på EU:s dörr har avskaffat återstående totalförbud mot homosexualitet, och man har också rensat upp i annan diskriminerande lagstiftning, såsom förbud mot homosexuellas organisationer eller olika åldersgränser för homosexuella och heterosexuella relationer. I och med Amsterdamfördraget 1997 har EU också skaffat sig en legal grund för att arbeta mot diskriminering på grund av sexuell läggning. Med stöd av fördragets artikel 13 kan rådet vidta lämpliga åtgärder för att bekämpa diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning. Ännu en byggsten lades i och med EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna, som antogs vid toppmötet i Nice 2000. Av stadgans artikel 21.1 framgår att

Fel! Okänt namn på

all diskriminering på grund av bl.a. kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning skall vara förbjuden. Genom Lissabonfördraget har EU:s möjligheter att arbeta aktivt med dessa frågor förbättrats.

Det finns fler steg för EU att ta vad gäller homosexuellas, bisexuellas och transpersoners situation, och Sverige bör här spela en pådrivande roll. Några exempel: Regelverket om fri rörlighet för privatpersoner ger i dag en mer förmånlig behandling åt heterosexuella, eftersom den EU-medborgare som med tryggad försörjning bosätter sig i ett annat EU-land endast har en generell rätt att låta livskamraten flytta med om denna är en äkta make eller maka.

Registrerade partner eller sambor har ingen generell rätt att följa med. Den överenskommelse som medlemsstaterna nådde 2003 och som godkändes av Europaparlamentet 2004 innebär vissa förbättringar men upphäver inte den grundläggande särbehandlingen. Den svenska regeringen bör därför verka för att regelverket om fri rörlighet i EU blir icke-diskriminerande med avseende på sexuell läggning.

I länder som Moldavien, Serbien, Bosnien och Turkiet är våld och diskriminering en del av vardagen för hbt-personer, och i flera av dessa länder förekommer också uppseendeväckande fall av myndighetsstödda trakasserier. Det är angeläget att Sverige i detta sammanhang verkar för att Köpenhamns-kriterierna efterföljs och att blivande medlemsländer således måste respektera de mänskliga rättigheterna, inklusive homosexuellas, bisexuellas och transpersoners grundläggande rättigheter. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Stockholm den 26 oktober 2010

Maria Lundqvist-Brömster (FP)